

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۶ مارچ ۲۰۲۰

کدام یک راست می گوید: "پمپئو" یا "شاهین"؟

پنجشنبه- ۱۵ حوت ۱۳۹۸- کابل: روز گذشته از طریق رسانه ها مطلع شدیم که به اساس گفته "مایک پمپئو" وزیر خارجه امپریالیسم امریکا، در توافقنامه بین امریکا و طالب دو ماده دیگر نیز وجود دارد که بنابر اهمیت امنیتی و

نظامی آن، انتشار نیافته اند، نامبرده وعده نموده است که آن مواد را به نمایندگان سنای امریکا تقدیم خواهد داشت.

امروز از طریق رسانه ها مطلع شدیم که "سهیل شاهین" سخنگوی رسمی طالب در قطر و یکی از اعضای مذاکره

کننده توافقنامه، صریحاً موجودیت هر نوع ماده اضافی را تکذیب نموده است. این که کدام یک از آنها و روی چه دلایلی

راست و یا دروغ می گوید، موضع بحث یادداشت امروز ما می باشد:

۱ - فرض اول را بر آن قرار می دهیم که "پمپئو" راست می گوید و "شاهین" دروغ. آنهم بدین دلایل:

*- با این که تمام آنچه نشر گردیده، همه ناقص و به بریده ها شباهت دارد تا یک کاری که محصول ۱۸ ماه مذاکره باشد

و نمی توان بر آن مواد اعتماد نمود، مگر در دو ماده ای که مخفی نگه داشته شده، نکاتی وجود دارند که طالب نه می

خواهد آن را نشر نماید و نه هم ظرفیت آن را دارد تا مسؤولیت امضای چنان ننگی را به دوش گیرد.

*- همان طوری که گفته می شود در مواد کتمان شده نکات آتی گنجانیده شده است:

- امریکا تعهد نموده که من بعد مجموع مصارف "نظامی" و "سیاسی" طالب را آن دولت بپردازد. یعنی تمام طالب در

کل به مثابه "ملیشیای" ساخت امریکا از این بعد عمل خواهند نمود.

- طالب قبول نموده که با رسیدن بر کرسی قدرت، برنامه های دهه ۹۰ قرن بیستم امپریالیسم در قسمت ایران و آسیای

میانه را که طالب می بایست جنگ و صدور تروریسم را از افغانستان با آن کشورها آغاز نماید، اجرائی بسازد.

- طالب قبول نموده در ازای رسیدن به حاکمیت و پولی که دریافت می دارد، افغانستان را به مرکز به اصطلاح

"جهادپرست های آسیای میانه" مبدل نموده، دست امپریالیسم امریکا را در بسیج سازماندهی، تسلیح و اعزام آنها علیه

روسیه و چین و کشور های آسیای میانه باز بگذارد.

موجودیت چنین تعهداتی در متن توافقنامه که طالب را در کل به ملیشای امریکا مبدل می سازد و در مقطع کنونی که

هنوز از جانب امریکا هیچ اقدامی در زمینه اجرائی شدن آنها صورت نگرفته و افشای آن می تواند روابط طالب را با

متحدین فعلی اش به خصوص ایران و روسیه از ریشه به هم زند، مسلم است که از جانب طالب می باید انکار شود.

۲ - فرض دوم این که "سهیل شاهین" راست می گوید و "پمپئو" دروغ. آنهم بدین دلایل:

* - "پمپئو" بنا بر سابقه استخباراتی اش خوب می داند که چگونه و کجا و در چه زمانی آنچنان دروغی را به میان اندازد، که نه تنها هیچ کسی بر صحت آن شک نکند بلکه صد ها راست را نیز فدای آن دروغ نمایند. از همین رو وی آگاهانه این دروغ را مطرح می کند تا:

- در بین نیروهای طالب، از سطح رهبری گرفته تا صفوف آنها شک و شبهه ایجاد نموده، اعتماد درونی و در نتیجه انضباط، هماهنگی و وحدت آنها را از بین ببرد.

- مناسبات طالب را با حامیانش خدشه دار ساخته، آنها را بر طالب بی اعتماد بسازد.

- دولت دست نشانده را به اعتبار مواد مخفی و اعلام نشده، از "ریسمان دراز" نیز ترسانده، آنها را وادار سازد تا متناسب با ساز امریکا "ان پیشپو مرینه" برقصند.

هموطنان گرامی!

این که هر دو نفر راست بگویند، نیز نمی تواند منطقاً منتفی باشد یعنی وقتی "پمپئو" می گوید "مواد مخفی" وجود دارد، راست می گوید، مواد مخفی وجود دارد، اما وقتی "شاهین" می گوید وجود ندارد، وی هم بنا بر اطلاعات خودش راست می گوید و تا جایی که او اطلاع دارد کدام ماده مخفی وجود ندارد.

این بدان معناست که جریان مذاکرات آنقدر سری پیش رفته و فضای همکاری بین پاکستان و امریکا و عده کمی از طالب آنقدر محدود بوده که حتی شرکت کنندگان جلسات قطر نیز از محتوای آن اطلاع ندارند، آنها فقط همان اندازه می دانند که باداران شان لازم دیده اند، بقیه بر می گردد به توافقاتی که بین پاکستان و امریکا صورت گرفته و افراد طالب مسئولیت اجرای آن را دارند.

دیده شود چه می شود!